

[Else Zeuthen.]

træde, at pigerne får færre teoretiske fag end drengene, således som det er forudsat i udkastet til timeplanen side 30, ifølge hvilken pigerne ikke får fysik. Jeg er ligeledes forbavset over, at drengene skal have „besøg i virksomheder o. lign.“; men pigerne ikke. Men det er selvfølgelig kun en enkelt-hed.

Jeg skal til slut fremhæve, at det forekommer mig at være umådelig vigtigt at hindre, at talenter ikke kan finde udfoldelse, det være sig i by eller på land. Det har vi ikke råd til, hvis vi vil klare os i konkurrencen med de lande både i øst og vest, der i stigende grad lægger vægt på at tage alle evner i anvendelse og bringe dem til deres fulde udfoldelse, bl. a. ved endnu længere skolepligt, end vi her regner med. Når man i store lande som Rusland og Amerika regner med en 9—10-årig skolepligt, skulle det være mærkeligt, om vi i ret mange år fremover kunne blive stående ved 7.

Jeg får ikke selv lejlighed til at deltage i udvalgsarbejdet, men jeg håber, man vil tage de synspunkter, jeg her har fremsat, med ind i diskussionen om disse uhyre vigtige spørgsmål.

Thisted Knudsen: Jeg tror, man har lov at sige, der er tre faktorer, der spiller ind, når en skolereform skal gennemføres. Jeg foretrækker at bruge ordet „skolereform“ fremfor den mærkelige, efter min opfattelse ikke gode betegnelse strukturændring, man har givet de skoletanker, som er nedfældet i disse forslag. Den har gjort forældrene noget fremmede overfor det spørgsmål, som foreligger.

Her er altså tre faktorer, lærerne, forældrene og så i sidste omgang selvfølgelig folketinget. Lærerne har, som det er deres ret og pligt, talt, men det forekommer mig, og det er også understreget meget stærkt under denne forhandling, i pressen, og når lærerne har været sammen for at drøfte tingene, at forældrene har været mærkeligt tavse, tilsyneladende har været ret ligegyldige overfor den reform, der her forestår. Jeg ved vel, at den højtærede undervisningsminister har talt til forældrene ved adskillige møder. Al ære og respekt

herfor, men sådan som sagen ligger, er det i og for sig ikke nok, at een taler til forældrene. Selvom undervisningsministeren redeligt og objektivt vil forsøge at referere, hvad andre mener, så er det dog sådan, at der ikke er enighed, og det gør det selvfølgelig vanskeligt at komme rigtig på talefod med forældrene. Jeg forstår dog, at man i denne sag er enig om, at det er af stor betydning for en rigtig løsning, at forældrene er med.

Vi, der har den glæde at arbejde dagligt i den danske folkeskole som skolekommissionsmedlemmer, eller som på anden måde er tilknyttet administrationen, kommer af og til i kontakt med forældrene, og een ting kan vi ikke undgå at lægge mærke til, nemlig at forældrenes rent direkte interesse for skolen, sådan som den giver sig udtryk ved møder med forældrene, er forbavsende ringe. Vi kan ikke undgå at lægge mærke til, at der er ingen forældre, der har rejst anke mod mellemskolen. Denne skoleform står i dag uantastet, fri for virkelig kritik, undtagen måske fra erhvervsfolkene, der siger med ikke ringe ret, at eleverne mangler nogen færdighed, bl. a. i dansk, men mellemskolen står i dag stort set uden kritik fra forældrenes side.

De synes, at denne skoleform giver deres børn det, som man med rimelighed kan forlange. Vi opdager også, og det har undervisningsministeren opdaget mange gange — jeg siger det ikke for at beklage mig over Danmarks lærerstand, for jeg anerkender den som særdeles dygtig — at selv i byerne hører vi i og for sig heller ikke noget fra forældrene om den eksamensfri mellemskole, når der er dygtige lærere der, som vil ofre sig for denne skoleform.

Jeg har forstået af forhandlingen her, at der er enighed om, at den eksamensfri mellemskole i købstæderne og i byerne afhænger af, hvad lærerne formår at udrette; men der er det min opfattelse, at lærerne faktisk har givet op, at den interesse, der ofte skulle udvises overfor disse 6. og 7. klasser, ikke udvises, og det er vel bl. a. det, der har medført, at disse to skoleår med rette er blevet kritiseret. Forældrene ved udmærket godt, at skolen giver deres børn kundskaber og ikke kan give dem evner. De ved også udmærket godt, højt-